

A
1. Až se bude psát rok dva tisíce šest,
D
až se všichni přestěhujem do obrovských měst,
A
až dálnicí zeměkouli opředem,
D
až budem pyšni na všechno, co dovedem,
E
pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:
A
„Co děti, mají si kde hrát?“

2. Až suroviny budem vozit z Měsíce,
až počasí bude řídit družice,
až budem létat na Venuši na výlet,
až za nás budou počítače přemýšlet,
pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:
„Co děti, mají si kde hrát?“

3. Až budeme mít továrny i na stromy,
až umělá tráva bude před domy,
až zavládne v celém světě blahobyť,
až budem umět skoro všechno vyrobit,
pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:
„Co děti, mají si kde hrát?“